

[Kofod-Svendsen]

Der er sagt meget om formueskatten, og det er næsten blevet lagt for had, at man lemper formueskatten. Men alle er vel enige om, at formueskatten er en urimelig diskrimination af ægteskabet. Det kan da ikke være udtryk for en egoistfremmende politik, at man siger, at når et ægtepar kan opnå det ved at lade sig skille, vil vi naturligvis lovgivningsmæssigt give mulighed for de samme skattefordele, men vel at mærke uden at de skal lade sig skille. Det har været indfaldsvinklen for os i denne debat. Det er også kendt, at formueskatten er til gene for beskæftigelsen. Jamen så må vi da også lempe på formueskatten til gavn for beskæftigelsen. At satse på ægteskabet og beskæftigelsen kan da ikke være en ødelæggende politik.

Om det ægteskabsdiskriminerende vil vi komme med en pakke i det nye år. Vi har en undersøgelse i gang, hvoraf vi kan se, at der er flere områder, hvor der faktisk sker en diskrimination af ægteskabet, og den vil vi fjerne. Samtidig har vi fået foretaget beregninger, der viser, at hvis man indskrænker muligheden for at trække renter af forbrugslån fra, kan vi få nogle indtægter, som vi kan bruge til at fjerne skatten på ægteskabet.

Der er talt meget om privatisering. Jeg opfatter glosen privatisering som en positiv glose, men så skal vi naturligvis også forstå den i bred sammenhæng. Det er ikke et spørgsmål alene om at sælge nogle offentlige virksomheder. Det er også et spørgsmål om at give den enkelte familie stærkere placering og større råderum.

Vi må satse på de mange private organisationer, der er vokset frem inden for forsorsområdet fra forrige århundrede og frem til i dag. Disse organisationer, hvilken gruppe det måtte være, skal have bedre muligheder for at virke. Det er for os en væsentlig tanke, når vi drøfter privatisering, at vi ikke ønsker denne kommunalisering, hvor masser af institutioner får stadig vanskeligere ved at varetage deres opgave. Det vil vi først og fremmest lægge vægt på, når vi skal ind i en privatiseringsdebat.

Men tænk f.eks. på Københavns Lufthavn, hvis vi giver den lidt større frihedsgrader og på andre områder går ind og får et tættere samarbejde mellem private og det offentlige ved, at private køber nogle aktier. Hvem kan i grunden have noget imod det? Hvem kan i grunden have noget imod det, hvis det kan give nogle økonomiske fordele? Det skal naturligvis ikke være

sådan, at man privatiserer, hvor der ikke er en økonomisk fordel ved det, men er der muligheder for et bedre overskud og mere hensigtsmæssige arbejds gange, så lad os da gå ind i en debat om de spørgsmål og se, hvor langt vi kan komme. Det synes jeg ville være naturligt.

Hr. Svend Auken talte om velfærdstruende elementer i denne finanslov. Hvad er det mon, hr. Svend Auken tænker på?

Den varige hjemmehjælp bliver ikke gratis til januar. Vi skal finde en ordning, som efter et halvt år sikrer, at pensionister, der har en vis indtægt ud over folkepensionen, ikke kommer til at betale urimeligt. Det er alene de bedrestillede pensionister, der skal betale et mindre beløb for varig hjemmehjælp. Vi vil også understrege, at aflaster man hospital eller plejehjem, skal man ikke betale for den varige hjemmehjælp. Er det det, der er velfærdstruende?

Er det det, at vi lægger nogle lofter for modtagelse af kontanthjælp, der er velfærdstruende?

Er det velfærdstruende, at vi bevarer tilskudssatserne på medicinområdet? Er det velfærdstruende, at vi også bevarer tilskud til antibiotika? Det er rigtigt, at der bliver en egenbetaling. Hvis det kan gøre os mere bevidste over for lægen, så vi ikke siger, at vi vil have den og den medicin, men bliver mere bevidste om, at vi får den billigste type medicin, så tror jeg godt, vi kan komme igennem denne proces, uden at velfærden er truet i vort samfund.

Det afgørende er, at pensionister, kronisk syge, og de, der har et stort medicinforbrug, ikke får sat tilskudssatsen ned. Det er korrekt, at der bliver indført en egenbetaling, men er det virkelig rimeligt at karakterisere det som velfærdstruende for vort samfund?

Konkluderende kan jeg sige, at vi vil tage ansvar for denne finanslov. Vi mener, at den har et rigtigt hovedsigte. Vi er gået med til nogle besparelser, som ikke er rare. Det er aldrig rart at gå med til besparelser.

Vi havde da gerne undværet at skulle indføre egenbetalingsgrænsen på 800 kr. på medicinområdet, men ud fra en helhedsbetragtning, og sådan som medicinområdet endeligt blev udformet, mener vi også, det er forsvarligt at tage ansvar for det område.

Så sammenfattende er vi parat til at stemme ja til finansloven, som den nu foreligger.